A°. 1831. N°. 34.
SURINAAMSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 29 APRIL.

Publicatie.

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij hebben goedgevonden en verstaan bij Ons besluit van heden No. 398/361, onder nadere goedkeuring des Konings te creëren en daartestellen, den post van Inspecteur voor de Bruggen, Straten, Wegen en Waterwerken te *Paramaribo* en deszelfs omtrekken, en aan dien ambtenaar onder andere en meerdere onder oppertoezigt van den eersten Wethouder, op te dragen, de handhaving der bestaande verordeningen en Reglementen betrekkelijk de plaatselijke administrative Politie en het constateren van alle overtredingen daartegen.

En alzoo het Ons mitsdien noodzakelijk is voorgekomen, daarvan, voor zoo verre het publiek daarbij belang zal kunnen hebben, openlijke bekendmaking te doen, ten einde elk en een iegelijk, voor zoo verre hem betreft, zich daarnaar zal kunnen rigten en dezen ambtenaar en de hem toegevoegde hulp ambtenaren, waar het te pas komt, in hunne ambtsverrigtingen zal erkennen.

ZOO IS HET, dat Wij hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij zijn doende bij deze, het derde en gedeeltelijk het vijfde artikel der Instructie gearresteerd voor den bedoelden ambtenaar bij Onze resolutie van heden No. 361[a]/ mitsgaders art. 30 van de reglementaire bepalingen voor den Landsgrond *Boniface* en Instructie voor den Directeur van denzelven, gearresteerd bij Onze resolutie van heden No. 361[de], te *promulgeren;* zijnde van den navolgenden inhoud.

» Art. 3 der Instructie voor den Inspecteur:

» Aan hem (*den Inspecteur voor de Bruggen, Straten, Wegen en Waterwerken te Paramaribo en deszelfs omtrekken*) wordt nog, onder oppertoevoorzigt van den eersten Wethouder, bijzonderlijk opgedragen, de handhaving te *Paramaribo* en deszelfs omtrekken, van alle bestaande bepalingen, verordeningen en reglementen, betrekking hebbende tot de plaatselijke administrative Policie; mitsdien speciaal der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade van 19/25 November 1828, (Gouvernements-blad van dat Jaar No. 17.) en het waken en surveillieren op- en over- en het constateren van alle overtredingen daartegen.

» Deze aan den Inspecteur opgedragene surveillance doet echter niet te niet het regt en vermogen aan den Commissaris van Policie tot zoodanige surveillance toegekend, als welk dien onverminderd bij voortduring zal kunnen en mogen plaats vinden.

De Inspecteur zal van de hier bedoelde overtredingen, welke door hem mogten worden ontdekt, aan den Commissaris van Policie schriftelijk berigt doen, ten einde de overtreders in regten te vervolgen.

» Art. 5 der Instructie voor den Inspecteur:

» Ter vervulling der aan hem (*den Inspecteur voornoemd*) bij deze Instructie opgelegde pligten, worden hem toegevoegd de Veldwachters."

» Art. 30 der reglementaire bepalingen voor den Landsgrond *Boniface* en Instructie voor den Directeur van denzelven:

» Hij (*de Directeur van den Landsgrond Boniface*) zal zich mede, voor zoo ver hem aangaat, hebben te gedragen overeenkomstig de bepalingen voorkomende in het Reglement op de landelijke en plaatselijke Policie, gearresteerd den 19 November 1828, als mede in de handhaving en surveillance tegen alle overtredingen van hetzelve, zoo veel doenlijk den Inspecteur behulpzaam zijn.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd, en in het Gouvernementsblad geïnsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo* den 27 April 1831, het achttiende Jaar van Zijner Majesteits Regering.

De Gouverneur Generaal voorn[d].
CANTZ'LAAR.
Ter Ordonnantie van Zijne Excell.
De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, den 6 Januarij. Men heeft hier het volgend manifest van den keizer van Rusland ontvangen:

» Wij *Nikolaus I*, bij de genade Gods keizer en alleenheerscher aller Russen enz., doen te weten aan al onze getrouwe onderdanen: Een afschuwelijk verraad heeft het met Rusland vereenigde koningrijk Polen geschokt. Kwalijkgezinde lieden, die door de weldaden van den onvergetelijken keizer *Alexander*, den grootmoedigen hersteller huns vaderlands, niet ontwapend werden, en onder de bescherming van de hun toegestane instellingen de vrucht zijner voorzorgen genoten, smeedden in het geheim aanslagen, om de door hem ingevoerde orde van zaken om ver te werpen, en kenmerkten ten laatste den 17 (23) November den aanvang hunner wandaden door opstand, bloedvergieting en snoode pogingen tegen het leven van onzen geliefden broeder, den cesarewitsch en grootvorst *Konstantijn Pawlowitsch.* Begunstigd door het duistere van den nacht, viel een door hen opgeruide woedende hoop volks het slot van den Cesarewitsch aan, terwijl het hun ter zelfder tijd gelukte, in onderscheidene gedeelten van Warschau, door de verbreiding van het logenachtige gerucht, dat russische troepen de vreedzame ingezetenen ombragten, het volk tot zich te lokken en de stad aan alle ijsselijkheden der regeringloosheid ten prooi te geven. De Cesarewitsch nam het besluit, met de zich bij hem bevindende russische en de aan hunnen pligt getrouw gebleven poolsche troepen, eene stelling in de nabijheid van Warschau te nemen en niet aanvallenderwijze te werk te gaan, om, iedere gelegenheid tot nieuw bloedvergieten voorkomende, het verachtelijke en valsche van het verspreide gerucht klaar aan den dag te brengen en der stedelijke overheden tijd en gelegenheid te verschaffen, of het haar, met de hulp van goedgezinde inwoners, zou gelukken, de verdoolden te regt te wijzen en de kwalijkgezinden in toom te houden. Die hoop werd echter niet vervuld. De raad van bestuur was niet in staat de orde te herstellen; onophoudelijk door de opstandelingen bedreigd, die uit hun midden eene onwettige vereeniging hadden gevormd, werd deze raad, door verwijdering van de door ons benoemde leden en opneming van nieuwe, die door de hoofden der zamenzwering werden opgedrongen, veranderd, en bleef dezen niets anders over, dan den Cesarewitsch ten ernstigste te verzoeken, de met hem uit Warschau getrokken poolsche troepen terug te zenden, ten einde 's lands en bijzondere eigendommen tegen hernieuwde plunderingen te beveiligen; spoedig werd deze raad geheel vernietigd en het bestuur in handen van eenen geneaal overgedragen. Intusschen verbreidde zich de mare van den opstand door al de provincien van het koningrijk Polen; overal werden dezelfde middelen bedrog, misleiding en bedreigingen, in het werk gesteld, om de rustige inwoners aan de heerschappij van eenige oproerlingen te onderwerpen. In deze gewigtige en beklagenswaardige omstandigheden vond de Cesarewitsch het onvermijdelijk noodzakelijk, aan het verlangen van den raad van bestuur te voldoen, en stond toe, het gering aantal uit Warschau getrokken troepen derwaarts terug te doen keeren, om, zoo veel mogelijk, personen en de bezittingen der inwoners te beveiligen. Hij zelve verliet met de russische troepen het koningrijk Polen en betrad den 1 (13) December het vlek Wlodaw, in het volhynische gouvernement.

» Aldus werd een welligt reeds lang ontworpen verraad ten uitvoer gebragt. Na zoo vele wederwaardigheden de weldaden van den vrede genietende, en bloeijende onder de bescherming van onze regering, stort zich het volk van het koningrijk Polen op nieuw in den afgrond des oproers en der ellende, en benden ligtgeloovigen, ofschoon reeds bevangen van den schrik der naderende straf, verstouten zich, een oogenblik aan de zege te denken en ons, hunnen wettigen heer, voorwaarden voor te stellen. Russen, het is u bekend, dat wij deze met verontwaardiging afwijzen. Uwe van ijver voor den troon gloeijende harten verstaan volkomen, wat het onze gevoelt. Op de eerste tijding van het verraad was een hernieuwde eed van onverzettelijke trouw uw antwoord, en in dit oogenblik zien wij in de geheele uitgestrektheid van ons groot Rijk slechts ééne beweging; in de borst van een ieder leeft slechts een gevoel, de wensch om voor de eer zijns Keizers, voor de onschendbaarheid des Rijks geene pogingen te ontzien, en vermogen, bezittingen, ja het leven ten offer te brengen. Met aandoening zien wij deze edelmoedige aandrift van de liefde des volks jegens ons en jegens het vaderland, en houden het voor onzen heiligen pligt hierop met woorden van geruststelling te antwoorden. Er zullen geene nieuwe opofferingen, geene nieuwe inspanningen van krachten noodig zijn. God, de beschermer der

regtvaardigheid, is aan onze zijde, en het magtige Rusland kan met eenen beslissenden slag diegenen tot de rust noodzaken, die het wagen, zijnen vrede te verstoren. Onze getrouwe troepen, die, nog kort geleden, door opeenvolgende overwinningen hebben uitgemunt, verzamelen zich bereids aan de westelijke grenzen des Rijks. Wij zijn gereed de trouweloosheid te tuchtigen; doch willen echter de onschuldigen van de misdadigen onderscheiden, en vergiffenis schenken aan de zwakken, die, uit kortzigtigheid of vrees, den stroom des oproers volgden. Niet alle bewoners van Warschau namen aan de zamenzwering en hare betreurenswaardige gevolgen deel; velen bewezen door een roemvollen dood, dat zij hunne pligten kenden; anderen, zoo als ons uit de berigten van den Grootvorst blijkt, werden onder tranen der vertwijffeling genoodzaakt naar plaatsen terug te keeren, die door opstandelingen beheerscht werden. Deze, met de bedrogenen en misleiden, maken gewisselijk een groot gedeelte des legers en van de bewoners des Koningrijks uit. Wij wendden dus tot hen, bij eene proclamatie van den 5 (17) december, in welke wij, onder betuiging van onze billijke verontwaardiging over de gepleegde trouweloosheid, het bevel uitgevaardigd hebben, aan alle eigenmagtige daden en onwettige wapeningen een einde te maken en alles op den vorigen voet te herstellen. Daardoor kunnen zij nog de schuld hunner landslieden goed maken en het poolsche koningrijk van de verderfelijke gevolgen van eene misdadige verblinding redden. Terwijl wij hun aldus het eenige redmiddel aanwijzen, geven wij van dit uitvloeisel van ons medelijden aan al onze getrouwe onderdanen kennis; zij zullen zelve onzen wil vernemen, om de onschendbaarheid van de regten des troons en des vaderlands te beschutten, zoowel als het even zoo vast besluit, om de berouwhebbende verdwaalden te verschoonen.

» Russen, het voorbeeld van uwen Keizer zal u tot rigtsnoer verstrekken: geregtigheid zonder wraak; onverzettelijkheid in den kamp voor de eer en voor het welzijn des Rijks, zonder haat jegens misleide vijanden; liefde en achting voor die onderdanen van ons koningrijk Polen, welke den ons gedanen eed getrouw blijven; bereidwilligheid tot verzoening met allen, die tot hunnen pligt terug keeren. Gij zult onze verwachtingen vervullen, gelijk gij die tot dus verre vervuld hebt. Volhardt in rust en vrede, in vast vertrouwen op God, den altijddurenden weldoener van Rusland, en op een Monarch, die al het uitgestrekte en verhevene van zijne roeping kent, die de waardigheid zijns Rijks en den roem van den russischen naam onbevlekt begeert te handhaven.

» Gegeven te St. Petersburg den 12 (24) december in het jaar des Heeren 1830 en het zesde onzer regering.

NICOLAAS."

De keizer van Oostenrijk heeft, voor zoo lang de onlusten in Polen duren, den uitvoer van alle soorten van wapenen en krijgsbehoeften, daaronder begrepen zeissen en pieken, naar Polen en Cracau verboden.

In Gallicie, op de poolsche grenzen, wordt een cordon van oostenrijksche troepen getrokken.

MENGELWERK.

PAPIRIUS *PRÆTEXTATUS.*

Het was eene aangenomene gewoonte te *Rome*, dat de Senatoren hunne zonen, welke de Prætexta. (een soort van tabbaard, die de jongelingen tot hun zeventiende jaar gebruikten, om als dan den mannelijken tabbaard aan te nemen,) droegen, met zich in den Senaat bragten. Op zekeren dag, werd aldaar eene zaak van het grootste gewigt behandeld, en er werd tevens bepaald, dat men het gedane voorstel geheim zoude houden, tot dat hetzelve, bij raadsbesluit, zoude zijn vastgesteld.

De jonge Papirius, welke met zijn' vader in de Vergadering tegenwoordig was geweest, werd, na zijne te huis komst, door zijne moeder sterk aangezocht, om haar mede te deelen, wat er in den Senaat was bepaald.

De jongeling geeft ten antwoord, dat zulks een geheim was, en dat hij het niemand mag openbaren. De moeder wordt hoe langer zoo meer nieuwsgieriger. Papirius blijft volharden bij zijn stilzwijgen en de bewaring van het geheim; zijne moeder wordt dringender, en vordert, op eenen gebiedenden toon, dat hij haar het gebeurde zal mede deelen. Nu gevoelt de zoon, dat hij het verhaal niet kan ontwijken, en neemt het besluit, om zich, door een fijn uitgedachten en aardigen leugen, uit de verlegenheid te redden.

Hij toont zich bereid, aan het verlangen zijner moeder te voldoen, en zegt, dat er in den Senaat is overwogen, of het nuttiger en voor den Staat dienstiger zijn zoude, dat voortaan ieder man twee vrouwen nam, of wel, dat elke vrouw twee mannen zoude hebben.

De vrouw, door dit ontzettend berigt hevig ontsteld, verlaat, in vreesselijken angst, hare woning, en verhaalt aan alle hare kennissen, welk onheil hun boven het hoofd hangt.

Den volgenden morgen vertoont zich eene ontelbare menigte van dames aan den ingang van de raadzaal, welke, onder bittere tranen en gekerm, smeeken, dat men toch liever zoude vaststellen, dat elke vrouw twee mannen zoude nemen. De Senatoren, ten hoogste verwonderd over zulk een' toevloed van dames, kunnen niet begrijpen, wat die smeekgebeden beduiden.

Hierop treedt de jonge Papirius midden in de raadzaal, en verhaalt, welke pogingen zijne moeder bij hem had in het werk gesteld, en wat hij haar had gezegd. In verwondering opgetogen over de geheimhouding en het vernuft van den jongeling, bepalen de Senatoren: dat voortaan zij, die de prætexta droegen, niet met hunne vaders in den Senaat zouden komen, Papirius alleen uitgezonderd.

Voortaan gaf men dezen den bijnaam van *Prætextatus* om zijn overleg in het zwijgen en spreken, toen hij nog de prætexta droeg.

EENE SIJMPHONIE VAN HAIJDN.

De Prins ESTERHAZIJ, een groot liefhebber van de muzijk, die eene aanzienlijke kapel onderhield, aan wier hoofd de beroemde HAIJDN als kapel-meester stond, was eens over zijne toonkunstenaars zeer ontevreden, en besloot, hen allen hun afscheid te geven. Naauwelijks had HAIJDN dit vernomen, of hij componeerde in der haast eene Sijmphonie, in welke de eene stem na de andere ophield, zoodat de contra-bas de laatste maat gansch alleen te spelen had. Bij het eerstvolgende concert voerde hij geheel onverwacht deze Sijmphonie voor den Prins uit, en ieder van de kapel moest, zoodra hij de laatste maat van zijne partij gespeeld had, de kaars aan zijnen lessenaar uit doen en heen gaan. Dit trof den Prins, daar hij den zin daarvan terstond vatte, en hij besloot, de toonkunstenaars in Zijnen dienst te houden.

Nu componeerde HAIJDN eene Sijmphonie, in welke eene stem aanvangt, en de anderen van tijd tot tijd mede invallen. Bij de uitvoering stak ieder eerst zijne kaars aan, wanneer hij moest beginnen te spelen, tot dat het gansche orkest verlicht was.

HET LEGAAT.

Toen Doctor JASPAR MAIJN, de huiskapellaan van KAREL DEN TWEEDEN van *Engeland*, op zijn doodbed lag, riep hij eenen ouden bediende, die verscheiden jaren in zijnen dienst was geweest, en zeide tot hen: « Ik heb u niet « vergeten; maar ik vermaak u iets, op dat « gij nog na mijnen dood op mijn welzijn kunt « drinken. Gij vindt het in de oude etenskas, « die ik u tevens schenk." Naauwelijks was de Doctor dood, of de bediende liep naar de kas en vond — een' Haring.

ADVERTENTIEN.

TRANSPORTEN.

Den 19den April 1831. F. W. V. N. AMSTERDAM, aan C. P. VAN DEN ABELE, van de helfte van het Erf en Gebouwen aan de *Weidestraat*, La. D. No. 252.

Idem. L. THIJM, gewezene Vendumeester, aan ROZA van V. W. NIEHENKE, van een Erf met een bouwvallig Huis aan de *Weidestraat*, L. D. No. 245.

Den 25sten. W. G. POTHUIJS, aan J. FREDRIK, van het Erf en daarop staande Gebouwen aan de voorstad *Zeelandia*, aan de *Groote Rijweg*, wijk L. A. No. 6.

Paramaribo, den 28 *April* 1831.

De fungerende Secretaris,
G. S. DE VEER.

N. L. BRAAM, Exploicteur bij den *Hove van Civile en Crimineele Justitie dezer Kolonie*, zal op *HEDEN* den 29sten April 1831, des morgens de klokke *Négen* uren, ter Kastelenije van het *Hof van Civile en Crimineele Justitie*, publiek bij Executie verkoopen:

Het Huis en Erf, gelegen aan de *Weide Straat*, bekend onder La. D. No. 252/253, verdeelt in drie kamers, aankomende A. A. HALFHIDE JUNIOR.

Paramaribo den 29 *April* 1831.

Wordt bij publieke inschrijving te koop aangeboden van de grond *Voorzorg*:

23 Balen schoone Katoen.

Dezelven liggen in de Waag ter bezigtiging.

De inschrijvings billetten zullen ter Griffie van den Hove van *Civile en Crimineele Justitie* worden aangenomen tot Zaturdag den 30 dezer, des voormiddags 2 *uren*, als wanneer dezelven op Maandag den 2 Mei e. k., door Heeren Gecommitteerde Raden zullen worden geopend.

Paramaribo, den 28 *April* 1831.

V. VAN HALM Jz.
Seq.

De Heeren Leden van het Kollegie *DE VEREENIGING*, worden bij deze verwittigd, dat de opening van hetzelve op aanstaande Zaturdag den 30 dezer, in het huis aan de *Watermolenstraat*, La. B. No. 27 zal plaats vinden.

HEILIGEWEG.

MIGUEL JOSEPH ROLADOR, *KOORDDANSER*, onlangs van *Demerarij* alhier aangekomen, zal ingevolge bekomene Permissie voor den Eerstenmale op Zaturdag avond den 30 dezer, met deszelfs gezelschap differente toeren, zoo op de stijve als slappe Koord ten uitvoer brengen, zullende hij alle moeite in het werk stellen, ten einde de aanschouwers alle genoegens te geven.

Paramaribo, den 29 *April* 1831.

Het Domicilium *Citandi et Executandi* van den Ondergeteekenden is ten huize van den Heer M. T. IJVEL.

Paramaribo, den 28 *April* 1831.

WM. PANTEKOEK.

Versch Amerikaansch *TUINZAAD* in Kistjes, bij

J. S. SAMSON.

SCHEEPS-TIJDING.

UITGEKLAARD.

Den 25sten, het Schip *Piet Hein*, Kapt. W. TURNBULL, naar *Rotterdam*; lading 478 vaten Suiker, en 126 balen schoone Katoen.

Ter Drukkerij van de Erven C. J. FUCHS.